

tvivl om, hvorvidt retsplejelovens bestemmelser om indgreb i meddelelshemmeligheden indeholdt den fornødne hjemmel til indgrebet. Justitsministeriet foresatte således, at de pågældende oplysninger i praksis ville være tilgængelige hos teleudbyderne, når politiet på baggrund af retskendelse anmoder om oplysningerne. Der blev derfor ikke samtidig stillet forslag om regler vedrørende teleudbydernes registrering og opbevaring (logning) af disse oplysninger.

Som det imidlertid er anført under pkt. 3.1.1.2. ovenfor, har det vist sig, at der ikke er fast praksis hos teleselskaberne for at logge masteoplysninger. Et teleselskabs fravalg af en sådan logning kan skyldes forskellige forhold. Der kan være tale om, at man ikke har indrettet sig teknisk på at gemme de pågældende oplysninger, eller at oplysningerne ikke logges, fordi selskabet finder, at de ikke er nødvendige af hensyn til kundedebitering, f.eks. hvor kunden betaler et fast beløb for samtaler, uanset hvor mange eller få samtaler, der føres (såkaldt »flat rate-abonnement«).

Som det fremgår af pkt. 4.4. i bemærkningerne til lovforslaget om hæleri og masteoplysninger, jf. Folketingstidende 2000-01, tillæg A, s. 5707, kan disse oplysninger være nødvendige for at politiet kan komme videre med opklaringen af en alvorlig forbrydelse. Dette var baggrunden for forslaget om at sikre politiet adgang til at foretage indgreb i meddelelshemmeligheden i form af udvidet teleoplysning, jf. nu retsplejelovens § 780, stk. 1, nr. 4.

Det er imidlertid tilsvarende vigtigt, at det er muligt at sikre, at der sker registrering af teleoplysninger i traditionel forstand, herunder oplysninger om A- og B-nummer, opkaldstidspunkter og varigheden af samtaler. Også disse oplysninger registreres i dag i et omfang, som hvert enkelt teleselskab selv fastsætter.

På baggrund af politiets erfaringer med hensyn til de kriminelles anvendelse af moderne kommunikationsmidler, herunder ikke mindst i forbindelse med alvorlige lovovertrædelser, er det efter Justitsministeriets opfattelse nødvendigt at sikre, at der sker opbevaring af de teleoplysninger, som politiet kan få brug for ved bekæmpelsen af alvorlig kriminalitet, herunder bl.a. terrorhandlinger.

Efter Justitsministeriets opfattelse er der behov for at sikre, at teletrafikdata er tilgængelige med henblik på gennemførelse af indgreb i meddelelshemmeligheden. Der stilles på denne baggrund forslag om, at teleselskaberne skal logge de former for trafikdata, som politiet har brug for i forbindelse med efterforskning af lovovertrædelser.

Justitsministeriet er i den forbindelse opmærksom på, at indehavere af mobiltelefoner med taletidskort

normalt vil være anonyme i forhold til det teleselskab, der leverer teleydelsen, og at det således i disse tilfælde ikke vil være muligt for telefonselskabet at fremskaffe oplysninger om navn og adresse på den pågældende kunde. Det samme kan være tilfældet for så vidt angår visse e-posttjenester.

Det er dog ikke udelukket, at kundens navn alligevel kan være registreret hos telefonselskabet, f.eks. af markedsføringsmæssige årsager. Det forekommer også, at politiet ad anden vej er bekendt med, hvem der benytter f.eks. et bestemt taletidskort.

Det er hensigten at fastsætte de nærmere regler om logningspligtens indhold og omfang efter dialog med teleudbyderne. Dette er ikke mindst afgørende for at sikre en teknologisk hensigtsmæssig udformning af reglerne.

Om baggrunden for forslaget om anvendelse af en bemyndigelsesbestemmelse henvises til pkt. 3.1.3.3. nedenfor.

Justitsministeriet foreslår, at opbevaringsperiodens varighed fastsættes til 1 år. Dette vil være i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred inden for telesektoren (97/66/EF), jf. pkt. 2.1.2. ovenfor. I det omfang, der ikke er tale om oplysninger, der i henhold til direktivet kan opbevares med henblik på kundedebitering, kan opbevaringstiden ikke være længere end hensynet til »forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning i straffesager« tilsiger, jf. direktivets artikel 14, stk. 1. Efter Justitsministeriets opfattelse går en opbevaringsperiode på 1 år ikke videre, end dette hensyn tilsiger. Trafikdata, der gemmes med henblik på debitering, vil – uanset om de pågældende data omfattes af den lovbestemte logningspligt – som hidtil kunne opbevares indtil udløbet af den lovhjemlede forældelsesfrist for de omhandlede gældsforpligtelser og afregninger, jf. artikel 6, stk. 2, i direktivet og § 30, stk. 2, i bekendtgørelse om udbud af telenet og teletjenester. Dette indebærer i praksis, at oplysningerne kan gemmes i op til 5 år.

Det skal understreges, at der ikke stilles forslag om ændring af retsplejelovens betingelser for at foretage indgreb i meddelelshemmeligheden. De oplysninger, som teleselskaberne vil have pligt til at logge, vil således kun kunne kræves udleveret af politiet, hvis der er grundlag for at foretage indgreb i meddelelshemmeligheden. Dette indebærer, at der skal være bestemte grunde til at antage, at der på den pågældende måde gives meddelelser eller foretages forsendelser til eller fra en mistænkt, at indgrebet må antages at være af afgørende betydning for efterforskningen, og